

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.240 din 30.10.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Obiectul de reglementare al prezentului proiect de ordonanță de urgență a Guvernului constă în **modificarea și completarea Legii nr.17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată**. Legii nr.17/1990 i s-au adus modificări prin Legea nr.36/2000, a fost rectificată și apoi republicată în 2002.

Prin **Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr.2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de infracțiuni** (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L255 din 30.09.2005), s-a impus statelor membre ale Uniunii Europene, obligația de a **adopta** măsurile necesare pentru ca orice faptă de poluare a mediului marin, săvârșită de pe o navă, să fie încriminată ca infracțiune și pedepsită în mod eficient și proporțional cu gradul de vinovăție cu care a fost săvârșită și cu efectele pe care această infracțiune le-a produs. Jurisdicția penală a

statelor membre ale Uniunii Europene a fost, sub rezerva neîncălțării normelor dreptului internațional, extinsă și asupra mării libere, iar statelor membre le revine obligația de a se informa în mod reciproc, despre constatarea săvârșirii ori a riscului săvârșirii unei fapte care a provocat ori riscă să provoace poluarea mediului mării, indiferent dacă au sau nu jurisdicție penală pentru a o sancționa. Semnalăm faptul că Directiva Uniunii Europene obligă statele membre în ceea ce privește rezultatele avute în vedere, lăsând instituțiilor naționale competențele în ceea ce privește formele și mijloacele întreprinse.

România are, de la data aderării sale, în baza **Tratatului de aderare** la Uniunea Europeană și a **tratatelor pe care se întemeiază Uniunea**, astfel cum sunt acestea modificate sau completate, obligația de a-și armoniza legislația națională în domeniul protecției mediului cu *acquis-ul comunitar*, iar în temeiul art.53 din **Actul de aderare**, ea trebuie să pună în aplicare măsurile necesare spre a se conforma dispozițiilor din directivele Uniunii și, de asemenea, să le notifice Comisiei.

România a fost menționată de Comisia Europeană, în Directiva sus-menționată, că nu și-a îndeplinit această obligație (termenul de transpunere era 1 aprilie 2007), iar neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a acestor obligații va avea drept consecință declanșarea de către Comisia Europeană a procedurilor de sancționare a țării noastre.

Necesitatea adoptării unei ordonanțe de urgență a Guvernului spre a da urmare acestei obligații comunitare, este întemeiată tocmai pe această împrejurare - **vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată**, fiind în mod corespunzător motivată în chiar textul ordonanței, în conformitate cu prevederile Constituției României (art.115 alin.(4)).

2. La **art.I pct.3**, semnalăm că, pentru o mai bună sistematizare a normelor din Legea nr.17/1990, reglementarea răspunderii penale ar trebui prevăzută înaintea reglementării răspunderii contravenționale. Astfel, articolele propuse a fi introduse după art.57, și anume art.57¹ - 57⁸, ar trebui să fie introduse după **art.48**, în cuprinsul Capitolului VIII - Sancțiuni.

Propunem, de aceea, ca intervenția legislativă să fie prevăzută după **pct.1 al art.I** din proiect, ca **pct.2**, astfel:

„2. După articolul 48, în cadrul Capitolului VIII - Sancțiuni, se introduc opt noi articole, art.48¹ - 48⁸, cu următorul cuprins:”.

Ca urmare, actualul **pct.2** al **art.I** va deveni **pct.3**, iar **art.57¹-57²**, propuse a fi introduse, vor deveni **art.48¹-48⁸**.

3. La actualul **art.57¹ alin.(1)**, pentru precizarea exactă a naturii juridice a faptei, precum și pentru asigurarea unei exprimări în concordanță cu practica legislativă în domeniu, expresia „se pedepsește cu amendă sau închisoare de la 2 luni la 2 ani” trebuie înlocuită cu sintagma „constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la 2 ani sau cu amendă”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **alin.(2)** al **art.57¹**, în cuprinsul căruia expresia „se pedepsește cu amendă sau închisoare de la o lună la 6 luni” trebuie înlocuită cu sintagma „se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă”.

La actualul **art.57¹ alin.(3)**, pentru un plus de rigoare în reglementare, apreciem că s-ar impune completarea normei cu definiția noțiunilor de „deteriorare semnificativă a calității apelor”, respectiv de „prejudiciu semnificativ adus vieții marine”.

În ceea ce privește norma din **teza a doua a alin.(3)**, privind prevederea expresă a maximului special al pedepsei aplicabile persoanei juridice, în scopul pedepsirii mai grave a infracțiunii în situația în care făptuitorul este o persoană juridică, precizăm că soluția legislativă propusă este în dezacord cu **art.53¹** din Codul penal.

Astfel, potrivit Codului penal, limitele generale ale pedepsei amenzii aplicabile persoanei juridice sunt de la 2.500 lei la 2.000.000 lei, maximul general al pedepsei neputând fi depășit, în nici o situație, prin legi penale speciale. Așadar, prevederea, în norma din proiect, a unui maxim special al pedepsei amenzii de 2.700.000 lei nu poate fi acceptată.

Instituirea unei pedepse mai grave pentru persoana juridică se poate realiza însă prin prevederea expresă a limitelor minime și maxime speciale ale pedepsei, cu respectarea principiului potrivit căruia limita maximă specială nu poate depăși limita maximă generală.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru norma propusă în **alin.(6)**, care stabilește un maxim special al pedepsei amenzii de 5.000.000 lei.

4. Semnalăm că sintagma „art.230 alin.(1) din Legea nr.110/1996 privind ratificarea ...”, din **art.57³**, este eronată, deoarece acest articol constituie o prevedere din **Convenția O.N.U. asupra dreptului mării** (Montego Bay, 1982) și nu un articol din Legea nr.110/1996 prin care aceasta a fost ratificată (legea are numai trei articole). Este necesară reformularea textului.

5. În **art.57⁴**, expresia „stat membru” este imprecisă, nefiind menționat al cui este acel stat membru (probabil al Uniunii Europene); această scăpare se repetă și în **art.57⁵** și **57⁶**.

6. La **art.57⁸**, pentru asigurarea unei exprimări în concordanță cu prevederile Codului de procedură penală, expresia „constatarea și cercetarea penală” trebuie înlocuită cu sintagma „constatarea infracțiunii și cercetarea penală”.

7. În plan redacțional, sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

a) la **titlu**, întrucât măsura republicării trebuie să apară în partea introductivă a **art.1**, din rațiuni de tehnică legislativă, recomandăm eliminarea cuvântului “republicată”;

b) la **Art.I**, partea introductivă, pentru o corectă informare legislativă, este necesară înlocuirea termenului “publicată” prin “republicată”;

c) la **pct.1** al **Art.I**, referitor la textele **pct.3, 4, 5 și 6**, pentru respectarea uniformității redactării actului de bază în care vor fi încorporate dispozițiile propuse, recomandăm ca termenii explicitați să nu fie cuprinși între ghilimele;

d) la **pct.2** al **Art.I**, partea dispozitivă, în acord cu cerințele normelor de tehnică legislativă, sintagma “lit.b) va avea” va trebui redată sub forma “litera b) va avea”;

e) la **art.II**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art.II**. - La alineatul (2) al articolului 92 din Legea apelor nr.107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.244 din 8 octombrie 1996, cu modificările ulterioare, literele b) și c) se abrogă”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1510/01.11.2007